

færoyiskari bygð, og at hon har eisini hevði fingið bjóðað hasj at keypa.

Til æru fyrri sjónarvarpinum

Síðan var høvi at seta spurningar fram til panelið. Tá tað er av týðningi fyrri slíkan fund, at so nógvir áhoyrarar sum gjørligt seta spurningar fram ella siga frá persónligum sjónarmiðum, so ávirkaði hetta fundin, tí tað ivaleyst vóru fleiri, sum ikki hættaðu sær fram í ljósmála.

D. P. Danielsen var tann fyrsti, sum kortini royndi at koma við sínum sjónarmiðum.

D. P. Danielsen helt, at tað var skeiðt at skapa slíka ósing um málið, sum bert elvdi til, at ungdomurin gjørdist forvinging og fekk hug at royna hetta, sum so nógv varð tosað um. Hann visti á at 100 norðmenn í farna ári doyðu av narkotika, og at vit áttu at leggja okkum hetta í geyma og royna at gera fyrirbyggjandi tiltøk, at slík ólukka ikki gjørdist veruleiki hjá okkum.

Tá mammurnar fóru í útivinnu

Annar spyrjari var Ólavur Petersen, sum vildi vera við, at færoyska heimini vóru farin í upploysing, tá mammurnar fóru í útivinnu. Hetta var orsøkin til, at ungfolk nýttu narkotískt evni.

Karin Kjølbro svaraði, at hon ikki kundi góðtaka niðurstøðuna hjá Ólavi Petersen, tí í Danmark t.d. vóru mammurnar farnar heimaftur, vegna arbeiðsloysi, og at tað ikki vóru útlit til, at foreldur og børn har trivast betur, — heldur tvørturímóti.

Karin Kjølbro segði eisini, at tað ikki hevði týðning fyrri trivnaðin millum børn og foreldur,

hvussu leingi hesi vóru saman, leingi heldur, at hvussu samveran myndaði seg, tá familjan var savnað.

Karin Kjølbro svaraði samstundis Honnu Joensen, sum vildi vita hvat nú skuldi henda, tá spurningurin var komin fram. Karin Kjølbro svaraði, at tað heldur átti at verið gjørt nakað fyrri ungdomin, so hann fekk annað at taka sær til, enn bert at ganga á gøtuni um næturnar. Her átti at verið givið frittíðartilboð, sum m.a. kundi figgjast gjøgnum Jólamerkjagrunnin, sum kundi veita stuðul til slíkt virksemi.

Eisini hevði verið gagnligt, um skúlaflakkar í evnisvikuni kundu viðgjørt evnið hasj og narkotika, so upplýsingin um vandan við hesum fyrirbrigdi kom ungdominum til góðar.

Prógvi: ikki missa stórvíð!

Av tí at lögreglan beinleiðis hevur gjørt sitt til, at fólk eru uppskakaði av hasj og narkotikaspurninginum í hesum døgum, so fekk umboð lögreglunnar hópin av spurningum sum vóru svaraði í ymsan hátt, tó vit ikki fingið nakrar upplýsingar hvaðani áðurnevnda tal 109 kilo hasj stavaði.

Hetta vildi Elin Súsanna Jacobsen vita. Suni Vinther svaraði hesum og øðrum spurningum við at skera allir yvir ein kamb: — Um fólk um t.d. fyra ár fingi at vita, hvussu illa stóð til, so vildu tey breðga lögregluni, at hon ikki hevði gjørt vart við seg áður.

Ønnur frágreiðing var ein samanbering við svartkjáft: Eingin ger hóvasták burturúr, at meta at veiðan verður eitt ávíst tal av svartkjáfti komandi ár. Hann nevndi 136 tons. Hann setti spurningin

fram: Hvi ikki eins væl 196 tons, — tað er bert eitt tal!

Triðja frágreiðingin var, at Suni Vinther eins og ønnur fólk, sum høvdu eitt starv ikki vildi gera nakað sum kundi verða atvoldin til, at hann gjørdist arbeiðsleysur!

Fyribyggjandi tiltøk

Eilif Samuelsen helt, at ungdomurin skuldi fáa sakliga upplýsing um narkotískt evni, og at avmarkingin at tey skuldu fáa fatur í hasj og øðrum, skuldi gerast so góð sum gjørligt.

Viðvikjandi upplýsingararbeiðnum, so kundi hetta fara fram á skúlunum. Nakrir lærarar hava fingið serkøna undirvising í hesum, men enn eru ov fáir lærarar, og tí skal ein útbýgging, fara fram, so fleiri ungfolk kundu fáa hesa undirvising.

Solvi Winther Olsen segði, at læknar, sosialráðgevarar og ønnur serkon, sum hevði við spurningin at gera, eru ógvuliga ósamd um, hvussu upplýsing og viðgerð skal fara fram.

— Hetta visir best, hvussu torførur spurningurin er, tí tillagistrupulleikarnir eru stórir, tá fólk skulu til avvenjingar. — Eitt nú evnið Metadon, sum verður givið narkomanum ið skulu avvenjast við narkotika, er eitt syntetískt evni, sum líkast morfín. Hann nevndi tað ódómliga við hesum, at nýta eitt narkotískt evni, at bota um annað.

Hann metti tó, at Metadon víðgerð við ansni og sálarligu víðgerð í felag kundi geva gott úrslit.

Solvi Winther Olsen: — Eins fyrri narkomanar er, at kvinnur og menn vera bundin at narkotika. Fyri kvinnur er trupulleikin, at tær eru í aldursbólki, tá tær vanliga eiga børn.

Tá kvinnur ið eru narkomanar fáa børn, so er ein narkomanur borin í heimin. Hesi pinkubørn eru vorðin narkomanar í móðurlívi, av tí at tey fáa evnið beinleiðis gjøgnum móðurkøkuna.

Pinkubørnini eru torførari at avvenja enn tilkomin fólk, og eru eins bundin av narkotika sum mammurnar.

Uppá fyrispurningin hjá Honnu Joensen um hvat nú skuldi henda, segði Solvi Winther Olsen, at tað var tað neyvnan nakar sum visti. Hann helt tað vera gagnligt við upplýsingararbeiði um spurningin og at hyggja eftir, hvat ønnur lond høvdu gjørt av royndum. Ungfólk eiga ikki at koma soleiðis fyrri, at tá skaðin hevur rakt tey, siga, at tey ikki vistu, at evnið var so vandamikið.

Fyri at mynda hvussu upplýsingin ikki átti at farið fram, samanbar hann við seksual undirvisingarspurningin, at vit ikki koyrdu narkotikaspurningin í sama ból.

UTF hevði gjørt stórt arbeiði at lýsa um fundin í Lærarakúlahøllini, og hetta gav eisini gott úrslit, tí so nógv fólk komu á fundin.

Tú kundi ikki lata vera við at hugsa um annan trupulleika í færoyska samfelagnum, — nevniliga rúðrekasspurningin, sum vit øll vita rakar fólk í stórum tali og aldursból.

Ønkar av panelluttakarunum nam eisini við henda, at vit ikki áttu at gloyma tað, sum lá so beynt fyrri.

Hevði rúðrekassspurningurin savnað eins nógv fólk saman, ella er hesin so nærleggjandi og viðkvæmur fyrri mongum, at hann tí verður tagdur burtur.

Tað er so lætt at siggja flisina í eyganum hjá øðrum, men torførari við bjálkanum...

Alt er mær loyvt; men ikki alt er gagnligt. (1. Kor. 6, 12)

»Alt er mær loyvt«...

Tað sum Paulus her ber á munn, er tað kristna frælsið, t.v.s. hetta, at Kristus hevur friað okkum úr alskins trældómi í lívinum og soleiðis givið okkum eitt nýtt liv at liva. Nú eru vit sum kristin friaði úr trældóminum, nú eru vit ikki longur trælir.

Men so er eisini ver at geva gætur, at hetta kristna frælsið er alla tíðina knýtt at Harranum Kristi, ja hetta livið finst bara saman við honum. Í somu lotu at hann verður skjúgvadur til viks, er tað frælsa livið burtur aftur sum tað var, áðrenn Kristus kom í heimin, og vit verða aftur teir trælir, vit vóru frammanundan.

Sum kristin kennir Paulus seg bara sum træl hjá Kristi, og hesin »trældómur« er tað, ið ger hann frian í øllum øðrum lívsins fornum. Ja, hetta er eingin trældómur, men eitt gleðiligt tilkynni, ið gevur honum frælsi í lívinum.

At verða kristin er soleiðis tað at verða friur og frælsur í lívinum. Tað er at vita, at alt í lívinum uttan um okkum er relativt. Einkin er lívinum, sum kann bjarga okkum undan synd og deyða. Tað er tað bara Guð, ið kann. Bara Guð er tað absolutta, tað avgerandi í tilveruni.

»Men ikki alt er gagnligt«... Hóast Guð er tað avgerandi í lívinum, so eru vit ikki einsamall á jörðini. Vit eru sett at brúka okkara liv saman við medmenniskjunum og medskapningum, og tað kristna frælsið er ikki bara ætlað okkum persónliga, men eisini okkara næsta. Tað kristna mannalivið eiga vit at liva í kærleika saman við medmenniskjunum og med-

skapningunum, men hvussu vit annars praktisera henda kærleikan í teimum einstøku fornum, verður upp til okkara, og tað er okkara ábyrgd. Tað nyttar okkum einki at geva Guði ella onkrum skriftorði skylduna, tá tað vóru vit, ið sviku. Í dag verða tað vit, ið sum Kristusar hendur og fótur skuldu verða Kristus fyrri okkara næsta.

Ikki tí: mangan gloyma vit henda 2. setningin: um kærleikan til næstans, og kristindómurin verður bara okkara privati, persónligi: »Bara vit verða frelst (=fræls) so vertin á hini«.

Hinvegin hendir eisini mangan tað, at vit gloyma okkara kristna frælsi og gerast trælir hjá næstanum. Alt okkara liv gongur nú bara út upp á at tekkjast øðrum menniskjum. Vit missa okkara sjálvstøðuga kristna mannaliv og fara at liva livið hjá øðrum. Vit gera tað, ið teimum líkar, vit hava somu meiningar sum tey og gera teirra gerningar. Men gera vit tað, tað hava vit eisini mist okkara kristna frælsi. Tá er tað ikki longur Guð, ið er hin avgerandi í lívinum; tá eru vit aftur vorðin trælir, nevniliga hjá okkara medmenniskjum.

Ikki minst okkara eigna samtið við skjólvampi, vaksandi reklamunýtslu og kapping og alskins snobbari, hvor ið skal klára seg best í samfelagnum, ger tað neyðugt at minna okkum kristnu á tað frælsa mannalivið, ið Kristus og eingin annar hevur vunnid fyrri okkum. Í hesum altíð nýggja livi áttu vit at lagt líka petti í reklamur, mótar, útsjónd, Dallas og hvørt av sínum, tí at alt hetta var tann trældómur, ið Kristus friaði okkum undan.

Guð er tað, ið er av týðningi í okkara livi, tí at bara saman við honum eiga vit hitt frælsa mannalivið, har ið vit kunnu tæna næsta okkara í kærleika uttan harvið at gerast hansara trælir.

Martin R. Jacobsen